

σιάζεται αποκομμένα και παραπλανητικά στη δημόσια συζήτηση. Πρόκειται για ολόκληρο το πλέγμα ζητημάτων που συνθέτουν την «Ελλάδα-κόμβο», ως χώρο διέλευσης όλων δικτύων όλων των ειδών (ενεργειακών, τηλεπικοινωνιακών / πληροφορικών, εμπορευματικών ροών / λιμένων και μεγάλων διοδεύσεων, σιδηροδρομικών και άλλων κ.λπ.). Η Ελλάδα γίνεται σημαντικός χώρος εσωτερίκευσης πολλαπλών μεγάλων εν εξελίξει συγκρούσεων και ανταγωνισμών. Την πρωτοκαθεδρία έχουν οι ΗΠΑ με τους διαδρόμους LNG και με πολλά άλλα, η Ευρώπη με τα δίκτυα ηλεκτρικών (και τηλεπικοινωνιακών) διασυνδέσεων που διέρχονται από την Ελλάδα προς το Ισραήλ, τις χώρες του Κόλπου αλλά και προς την Αίγυπτο. Επίσης παρών είναι ο διάδρομος IMEC της Ινδίας και οι ελληνικές του απολήξεις μέσω Σαουδικής Αραβίας και Ισραήλ, αλλά και οι επενδυτικές εξορμήσεις στον ελληνικό χώρο από πλευράς Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων που αναζητούν με προφανές άγχος διεξόδους ασφαλούς τοποθέτησης. Και βεβαίως οι «δρόμοι του μεταξιού» της Κίνας με πύλη το λιμάνι του Πειραιά που κονταροχτυπιούνται με την αμερικανική προσπάθεια μπλοκαρίσματός τους μέσω ανταγωνιστικών γιγαντιαίων υποδομών- λιμενικών και logistics στην Ελευσίνα. Το τοπίο δημιουργεί χώρο για τις πιο απίθανες καραμπόλες, για μεγάλη αστάθεια και βεβαίως για την ετερόφυτη-μεταπρατική εσωτερίκευση όλων των κραδασμών.

Κύμα τουρκικών απειλών με «πράσινο φως» από πλευράς ΗΠΑ και «Ευρώπης» Αποκαλύπτει όπως φαίνεται αρκετά στοιχεία για το τι άνεμοι φυσούν, αυτό το νέο κύμα. Έπειτα μάλιστα από την πρόσφατη φάση όπου τον τόνο έδιναν τα λεγόμενα «ήρεμα νερά». Οι πρόσφατες, απροκάλυπτες (ιδιαίτερα μάλιστα για ΥΠΕΞ) απειλές του Τούρκου ΥΠΕΞ Χ. Φιντάν έχουν πλευρές στις οποίες αξίζει να σταθούμε. Οι προειδοποιήσεις του να μην κάνουν οι Έλληνες ιθύνοντες απερίσκεπτες και επικίνδυνες ενέργειες σε οποιοδήποτε σημείο του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου γιατί είναι γνωστή «η δύναμή μας» και δεν θα διστάσουμε να την χρησιμοποιήσουμε, όπως και η συνεχής επαναφορά της απαίτησης αποστρατιωτικοποίησης των ελληνικών νησιών που και αυτή έχει μεταλλαχθεί σε «casus belli», προβάλλουν τη διαρκώς ισχυρότερη αξίωση ότι η Τουρκία θα ρυθμίζει και θα πρέπει να της ζητιέται άδεια για κάθε κίνηση στο Αιγαίο και στις ζώνες της Ανατολικής Μεσογείου όπου έχει επιχειρήσει να οικοδομήσει τετελεσμένα. Το πακέτο όμως έχει και τη διάσταση του πατρонаρίσματος και της σε κάποιο βαθμό «κατανόησης για τις εσωτερικές πολιτικές

ανάγκες των πολλών φίλων μας» μέσα στους ιθύνοντες κύκλους της Ελλάδας. Πέραν των πάγιων χειρισμών τουρκικής κοπής προκειμένου να δοθεί παράσταση εντυπώσεων υπεροχής, ο τόνος αυτός βασίζει το θράσος του στο «κεκτημένο» πραγμάτων που έχουν συνομολογηθεί στο παρασκήνιο και διάθεσης επικύψεων που δεν έχουν πάψει να δείχνουν οι γνωστοί κύκλοι των Αθηνών –από τα όσα κάνει και λέει η ηγεσία του ελληνικού ΥΠΕΞ–, και τα όσα δείχνει η λογική που διαπερνά τις ενέργειες και τις εκκωφαντικές παραλείψεις της πολιτικής Μητσοτάκη, μέχρι το ρόλο του ΕΛΙΑΜΕΠ και του σημιτικού μπλοκ, των κομμάτων της συστημικής αντιπολίτευσης αλλά και το έργο της εξοικείωσής μας με τις πραγματικότητες της χώρας-δορυφόρου της Τουρκίας .στο οποίο πρωταγωνιστεί το γνωστό «ουράνιο» κανάλι ενημέρωσης. Ακόμη και αν περιοριζόμασταν απλώς στον τόνο των απαντήσεων που δίνει το ελληνικό ΥΠΕΞ μετά από κάθε πρόκληση, δεν αφήνονται σοβαρά περιθώρια αμφιβολίας για το τι όροι έχουν διαμορφωθεί. Βέβαια η τουρκική ιταμότητα είναι τέτοια που δεν επιτρέπει την τήρηση κάποιων «πολιτικά διαχειρίσιμων» προσχημάτων, απαραίτητων για να αποσοβηθούν υπολογίσιμες κοινωνικές αντιδράσεις στη χώρα μας, Αυτό το τελευταίο μπορεί μάλιστα να έχει γίνει απροσδόκητος παράγοντας που έχει αποτρέψει την ολοκλήρωση της «δουλειάς». Αν και προχωρήματα δεν έχουν πάψει να γίνονται όπως αφέθηκε να εννοηθεί με την πρόσφατη επίσκεψη του Ι. Καλίν εξ απορρήτων του Ερντογάν, στην Αθήνα και τη «μυστική» συνάντησή του (και) με τον Μητσοτάκη. Είναι άλλωστε μέσα σ’ αυτό το πλαίσιο «συμφωνηθέντων» που αποκτά τη σημασία της η «χαρούμενη ατμόσφαιρα» της ευρύτατης τουρκικής οικονομικής διείσδυσης στον ελληνικό χώρο (Θράκη, νησιά του Αιγαίου / τουρισμός, εξαγορά υποδομών ακόμη και του κυκλώματος εκμετάλλευσης της αλιείας στο Αιγαίο!). Οι δυτικές πλευρές –ΗΠΑ και ο ευρωατλαντισμός (με κάποιες περιορισμένες διαφοροποιήσεις της Γαλλίας)– προνομοποιούν τη σχέση τους με την Τουρκία. Τα όσα είπε πρόσφατα ο ειδικής επιρροής πρέσβης των ΗΠΑ, Τ. Μπάρακ, που αναφέραμε πιο πάνω, είναι πολύ αποκαλυπτικά: Η Τουρκία είναι αναντικατάστατος εταίρος. Ακόμη και το ακανθώδες κατά τα άλλα ζήτημα των S-400 δεν μπορεί να επηρεάσει την αμερικανική προτεραιότητα για στήριξή της, για εξοπλισμό της και για ενίσχυση των δυνατοτήτων της για παραγωγή στρατιωτικών εξοπλισμών. Ο Τ. Μπάρακ έχει αναλάβει όλο το πακέτο ξεπεράσματος των εμποδίων και σε δηλωμένη συνεργασία με την Κ. Γκίλφοϊλ, έχουν αναλάβει και την προώθηση «λύσεων»

προς εξυπηρέτηση βασικών τουρκικών απαιτήσεων στους επίμαχους δρόμους της Α. Μεσογείου και του Αιγαίου. Η «πολυμερής» διάσκεψη για την Ανατολική Μεσόγειο που επανέφερε ο Τ. Ερντογάν στην ομιλία του ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, ως όχημα μάλιστα για την ουσιαστική αναγνώριση της λεγόμενης «Τουρκικής Δημοκρατίας Βόρειας Κύπρου» είναι ιδέα πάνω στην οποία έχει εργαστεί επί μήνες το τρίο Μπάρακ-Γκίλφοϊλ-Μπούλος.

Ανάγκη να φέρουμε στο προσκήνιο της δημόσιας ζωής, τα σημαντικά Ενώ η παρατεταμένη προεκλογική περίοδος προχωρεί επιτείνοντας τον σκόπιμο αποπροσανατολισμό και μια πνιγρή ατμόσφαιρα αποχαύνωσης –ας σκεφτούμε μόνο τις πρώτες ειδήσεις που προβάλλονται από βδομάδα σε βδομάδα– ενώ επιδιώκεται, τα μυαλά να μένουν καθηλωμένα στο ποια θα είναι τα ποσοστά και ποια θα είναι τα «επόμενα κουστούμια», το πολιτικό τοπίο στην πραγματικότητα πάνε να το ορίσουν δύο-τρεις παράγοντες που απουσιάζουν ουσιαστικά από τη δημόσια συζήτηση. Πρώτος παράγοντας, οι βασικοί σχεδιασμοί και οι πιέσεις περί τα γεωπολιτικά. Τα θέματα των οποίων θίξαμε μερικές πλευρές παραπάνω. Δεύτερος παράγοντας, οι βασικές αν και πολύ εκτεθειμένες στους τέσσερις ανέμους, επιλογές του νέου μεταπρατισμού της «Ελλάδας-κόμβου» αλλά και όλες οι σαρωτικές αναπροσαρμογές που θα μπορούσαν να επιβληθούν (και πάλι) από έναν παροξυσμό απρόβλεπτης ισχύος, της οικονομικής κρίσης που βρίσκεται «επί θύραις». Ικανές να κονιορτοποιήσουν μέσα σε μια νύχτα τόσο την «ισχυρή Ελλάδα» (που δανείζεται με χαμηλότερα επιτόκια από τις μεγάλες δυνάμεις«!) όσο και τις χάρτινες φιλοτεχνήσεις του πολιτικού τοπίου που μεθοδεύονται. Μαζί βεβαίως και όλο το αέναο «μάδημα της μαργαρίτας» για το αν θα παραμείνει στο παιχνίδι ο Μητσοτάκης ή θα έρθει ο «α» ή ο «β» με το οποίο υποχρεώνεται μια ολόκληρη κοινωνία να ξυπνάει και να κοιμάται. Τρίτος παράγοντας και πιο απρόβλεπτος απ’ όλους: Θα συνεχιστεί για πολύ η καττονία του κόσμου τόσο εδώ όσο και σε ευρωπαϊκό και σε ευρύτερο επίπεδο, ή οι υπόκωφοι τριγμοί που ήδη ακούγονται, προαναγγέλλουν μεγάλες κοινωνικές εκρήξεις ικανές να στηρίξουν μια φάση κλονισμού της σημερινής πορείας αποσύνθεσης και παρακμής; Μπροστά στη μεγάλη αβεβαιότητα, στη μεταιχμιακότητα που ζούμε, είναι ανάγκη να συμβάλλουμε στην επαναφορά των σημαντικών. Μαζί και της δύσκολης διαμόρφωσης των «υποκειμένων» που απαιτούνται για το φύτρωμα νέων ιδεών αλλά και χειραφετητικών πολιτικών εγχειρημάτων. .

ΑΠΝΕΥΣΤΙ

■ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΙΑΛΟΥΡΗ

Begotten

Ένα παιδάκι ενός έτους παίζει με τα παιχνίδια του. Οι γονείς του βρίσκονται και οι δύο στο σπίτι απορροφημένοι, ο καθένας τους, με κάποια δουλειά. Το παιδάκι, όπως αρέσει σε όλα τα παιδάκια, τριγυρνάει εδώ κι εκεί ανακαλύπτοντας πράγματα. Ανακάλυψε κι έναν κουβά μισογεμάτο με νερό και χλωρίνη. Κάποιος είχε σφουγγαρίσει πιο πριν. Είχε δεν είχε σαράντα εκατοστά νερό. Το παιδάκι, μέσα στην περιέργειά του, σκύβει και πέφτει μέσα. Η ασυνήθιστη πouxία πονήρεψε τους γονείς, κάποια σκανταλιά θα έκανε. Το φώναξαν με το όνομά του αλλά αυτό δεν απάντησε. Ήταν ο πατέρας που το βρήκε ανάποδα μόνο με τα μικρά του ποδαράκια να εξέχουν από τον κουβά. Μία οικογένεια ανεβαίνει προς τη Βόρεια Ελλάδα για διακοπές. Σε κάποιο σημείο της εθνικής οδού ένα αυτοκίνητο έχει σταματήσει στη ΛΕΑ. Τους φάνηκε ότι ο οδηγός χρειαζόταν βοήθεια. Άναψαν τα αλάρμ και σταμάτησαν πίσω από το αυτοκίνητο, στην άκρη, όπως έπρεπε, όπως ορίζει ο νόμος. Οι γονείς του παιδιού βγήκαν έξω και είπαν στο αγόρι στο πίσω κάθισμα να περιμένει στο αυτοκίνητο. Ο οδηγός του διερχόμενου φορτηγού αφαιρέθηκε για λίγο, ίσως αλλάζοντας σταθμό στο ραδιόφωνο, ίσως έμαχνε τα τσιγάρα του. Δεν βγήκε από τη λωρίδα του, αλλά πάτησε με τη δεξιά ρόδα τη λευκή γραμμή στο σημείο που είχαν σταματήσει τα δύο αυτοκίνητα. Το αγόρι ταράχτηκε από το εκκωφαντικό τσίριγμα των φρένων και από τον παράξενο θόρυβο, μία σειρά από διαδοχικούς γδούπους που ακολούθησαν σαν κάτι να χτυπάει, να σκάει και να διαλύεται. Τα αλάρμ συνέχιζαν ν’ αναβοσβήνουν les και δεν είχε συμβεί τίποτα. Τώρα δεν έβλεπε τους γονείς του και τους περίμενε να εμφανιστούν και να του πουν ότι όλα είναι καλά και να μην φοβάται, αλλά δεν εμφανίστηκαν. Μία βόμβα του κράτους των παρανοϊκών κι αποτρελαμένων ανθρωποειδών που ονομάζεται Ισραήλ, στοχεύει ένα διαμέρισμα στο οποίο μένει ένας γιατρός με τα δέκα παιδιά του. Το μεγαλύτερο είναι δώδεκα χρονών. Η μαμά τους, παιδίατρος, βρίσκεται στο νοσοκομείο στη Χαν Πουνίς. Η βόμβα διαμελίζει τον πατέρα και εννέα από τα δέκα παιδιά. Το μωράκι ήταν έξι μηνών. Κοιμόταν όταν έσκασε η κατευθυνόμενη βόμβα. Ποιος ξέρει τι κατάλαβε όταν διαλύθηκαν τα πάντα γύρω του. Εκείνοι που εκλογικεύουν τον παραλογισμό της ανθρωπίνης ύπαρξης Βάζοντάς τον κάτω από το χαλάκι της πίστης, λένε ότι όλα συμβαίνουν για κάποιον λόγο. Ποιος είναι ο λόγος;